

spredt her og der langs Kysten, hver for sig omgivet af Indmarken, som er den indhegnede og til Dyrkning bestemte Jord; de bebos af i alt 23 000 Mennesker. Indmarken er paa Kortet betegnet med en kraftig grøn Farve; og dens Areal udgør ifølge Kortet ca. 3 715 ha, men jeg gør opmærksom paa, at Indmarken er blevet en Del forøget ved Indhegning af Udmark, siden Kortet blev tilvejebragt, saaledes at den nu kan anslaaes til ca. 4 000 ha eller 40 km². Man vil endvidere se af Kortet, at Øernes øvrige Areal, som benyttes til Græsning for løsgaaende Faar, Hornkvæg og flere Steder ogsaa for Heste og Gæs, er langt den største Del, langt større end Indmarken. Da Øernes samlede Areal udgør 1 406 km² — Lolland er 1 243 km² —, er Udmarken 1 360 km². Udmarken er dog ganske naturligt i Forhold til sin Udstrækning meget mindre værdifuld end Indmarken, men Værdien vil kunne forøges betydeligt ved Opdyrkning. Af Kortet vil man endvidere kunne danne sig et Begreb om, hvilke Arealer af Udmarken der egner sig til at opdyrkes.

Indmarken drives yderst sjældent i Fællig, men det uheldige ved Ejendomsforholdene er, at Jorden er stærkt splittet, saaledes at den enkelte Ejers Part i den som Regel bestaar af mange adskilte Parceller; jeg nævnte før et Eksempel herpaa. Det er navnlig den private Jord, Odelsjorden, der er stærkt splittet, medens den Jord, som er i offentligt Eje, Kongsgodset og Embedsjorden, er langt mindre delt. — Udmarken bestaar af store Ejendomme, Hauger eller Haugepartier, som hver for sig i Regelen tilhører et stort Antal Personer og drives i Fællesskab.

Saaledes er, angivet i Hovedtrækkene, Ejendomsforholdene for Jorden paa Færøerne. Før øvrigt skal jeg anbefale ærede Medlemmer, som maatte ønske nærmere Kendskab til Ejendomsforholdene og Jordens Fordeling paa Færøerne samt Landbruget paa Øerne i det hele taget, at læse et i 1924 udkommet trykt Værk „Landbruget paa Færøerne“ af Landbrugskonsulent Wintner-Lützen. Dette Værk er anskueligt og paalideligt; det findes i Rigsdagens Bibliotek.

Hovedformaalet med det foreliggende Lovforslag er at skabe Adgang til en Omlægning og i Forbindelse dermed en Sammenlægning, en Samling af den enkelte Ejers Lodder i Indmarken, efter Omstændighederne i Forbindelse med en Del af den nærmeste Udmark. Herved og ved Anlæg af de fornødne Veje samt tillige saa vidt muligt ved Udflytning tilsigtes tilvejebragt

hensigtsmæssige Jordbrug, som vil kunne drives med langt større Fordel, end Jorden i Almindelighed drives nu.

Der har hersket delte Meninger indenfor Lagtinget saavel angaaende Udskiftnings-spørgsmaalet i dets Helhed som angaaende forskellige Enkeltheder i Lagtingets Forslag, men hele Tinget er enigt om, at der tiltrænges Lovregler, som muliggør Iværksættelse af Udskiftning, foreløbig som Forsøg, saaledes som Hensigten er med det foreliggende Lovforslag. Jeg har med Hensyn til nogle Punkter i Lagtingets Forslag haft et særligt Standpunkt, men efter at Tingets Forhandlinger om denne Sag er sluttet, vil jeg lade mine Indvendinger imod Enkeltheder falde og kun søge at fremme Forslaget, saa vidt muligt i den Skikkelse, det har faaet i Lagtinget. Det er nu aldeles nødvendigt at faa denne Sag ført ud i Livet snarest.

Lovens Gyldighed er foreslaaet begrænset til 5 Aar, hvorefter en Revision skal finde Sted. Det vil da være at afgøre, om den skal fornyes samt i bekræftende Fald med hvilke Ændringer. Loven er altsaa at betragte som et Forsøg. De Ændringer i Lagtingets Forslag, som den højtærede Minister har foreslaaet, kan jeg tiltræde, idet jeg erkender den højtærede Ministers Villighed til at komme Lagtinget i Møde, hvor der har været Meningsforskel mellem Ministeren og Lagtinget. — Jeg udtaler min Glæde over, at denne betydningsfulde Sag er naaet frem til Behandling i Rigsdagen, og tillader mig at anbefale den paa det bedste. Lovforslaget er saa omfattende, at det formentlig ubetinget bør behandles i et Udvalg, men jeg haaber dog, det maa kunne gennemføres og vedtages i begge Rigsdagens Ting i indeværende Samling. At dette sker, er særdeles magtpaaliggende.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa en stor og uhyre gennemgribende Reform vedrørende det færøske Landbrug. Jeg vil gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger, før jeg gaar over til en Omtale af selve Lovforslaget. Udskiftningen af Ejendomme, som ligger i Fællig, og som har været drevet i Fællesskab, er jo ikke ukendt for et Land som Danmark, idet langt tilbage i Tiden saa godt som hele den danske Bondejord har været underlagt samme Vilkaar. Det var Vilkaar, under hvilke det danske Landbrug ikke kunde trives; derfor arbejdede man ogsaa paa at komme bort fra disse Forhold. Ved Forordningen af 1781 om Udskiftning af Jord i Fællesskab lykkedes det i nogen Grad at naa frem til Maalet. Senere, i 1792, sup-